

op paa den højeste Pension. De ere endvidere lidt kedede af, at man forlanger, at de ikke maa have Ret til at forlange deres Afsked før, efter at de ere fyldte 75 Aar. De synes selv, og det forekommer mig med Rette, at naar en Mand har passeret Støvets Aar, egner han sig ikke rigtigt som Opsynsmand for en 33—34 Straffefanger. De ønske derfor gerne denne Aldersgrænse noget nedsat. Jeg skylder i denne Forbindelse at bemærke, at disse Folk ere særdeles glade ved en Reform, der er kommen dem til gode efter Systemskiftet; det er en Reform med Hensyn til Arbejdstidens Forkortelse. Før Systemskiftet var Arbejdstiden urimelig lang. De maatte møde om Morgenen  $\frac{1}{4}$  før 5 og bleve først færdige Kl. 8 eller  $8\frac{1}{2}$  om Aftenen. De henvendte sig da efter Systemskiftet til den nuværende højtærede Justitsminister og forelagde ham disse urimelige Forhold. Den højtærede Justitsminister indsaa snart, at her maatte der reformeres og reformeres hurtigt, og i Løbet af ganske kort Tid fik de Arbejdstiden nedsat til 9 Timer om Vinteren og  $9\frac{1}{2}$  Time om Sommeren. Det er en Reform, som de selv kalde for den bedste Reform, der nogen Sinde er gennemført til Gavn for Funktionærerne. Den ere de altsaa særdeles glade og tilfredse med. De have nu tillige det Haab, at den højtærede Justitsminister med Hensyn til Pensionen nok skal vide at ordne denne paa en lige saa tilfredsstillende Maade, som Tilfældet har været med Arbejdstiden. Jeg vil tillade mig med Funktionærerne at haabe paa, at dette maa blive Tilfældet, og jeg gjorde blot opmærksom paa de Ting, som de mente vare uheldige ved Loven, og som efter deres Formening vilde komme til at staa i den, nemlig de 39 Aars Tjeneste, før de kunde opnaa fuld Pension og den høje Alder, 75 Aar, som de skulle have naaet, før de have Lov til at tage deres Afsked som Følge af Alder.

Jeg har samtidig en lille Bøn til den højtærede Trafikminister. Jeg ved vel, at den højtærede Trafikminister er en af de Ministre, der have faaet det meste — som der i Gaar blev sagt — paa Tallerkenen. Jeg er i det heldige Tilfælde overfor den højtærede Minister at kunne sige, at jeg er glad ved den Togforbindelse, jeg har fra København til Roskilde. Den er særdeles fortrinlig. Jeg har blot et ganske ubetydeligt Ønske fra Funktionærerne paa Vridsløselille og de omboende der; det gaar ud paa, at et Aftentog om Søn-

dagen, altsaa kun en Gang om Ugen, et Tog, der gaar fra Glostrup Kl. 9<sup>00</sup> eller 9<sup>30</sup>, maa holde ved Vridsløselille; dette er jo et meget beskedent Ønske, ja, man kan maaske endogsaa kalde det en Anvisning paa en god lille Forretning for Statsbanen. Sagen er nemlig den, at de fleste af Funktionærerne, der have Familie og paarørende i København, hvad der jo ogsaa er Tilfældet med adskillige af de omboende derude, ere noget uheldigt stillede ved den lange Vej, de have til Stationen; særlig om Vinteren, naar vi have Mørke og Slud, er det ikke saa behageligt for dem, især naar de have Børn med, at skulle gaa den lange Vej, og at skaffe Køretøj er næsten umuligt. Denne lille beskedne Henstilling til den højtærede Trafikminister ere de sikre paa vil blive opfyldt, og jeg er tillige selv tilbøjelig til at tro, at hvis den højtærede Trafikminister selv var bleven opmærksom paa dette lille beskedne Ønske, var det vel allerede blevet opfyldt.

Maa jeg saa sige en Tak til den højtærede Indenrigsminister for Svaret med Hensyn til 8-Lukningsloven. Det var jo ret velvilligt. Jeg ved, at denne Lov bliver imødeset med stor Interesse af adskillige handlende, af de fleste handlende. Her i København har  $82\frac{1}{2}$  % af Detailhandlerne sluttet sig til Spørgsmaalet, og det vil jo være af stor Betydning, efterhaanden som Uddannelse af Handelslærlinge kræves i større og større Grad, at ogsaa Tiden kan strække til, saa at Principalerne ikke i alt for høj Grad skulle savne Støtten af Lærlingenes Nærværelse i Forretningerne. Vi oprette jo Handelskoler, og de blive udvidede, men det kniber lidt for Principalerne at undvære deres Medhjælpere i den Tid, de skulle være paa Handelsskolen. Her vil 8-Lukningsplanen gøre sin store Nytte. Ogsaa for alle dem, der maa være alene om at passe deres Forretning, vil det have stor Betydning at faa noget mere Fritid end den Smule, de for Øjeblikket have. De ville modtage med stor Glæde en Reform, der sætter dem i Stand til at faa noget mere Frihed, saa at de kunne faa lidt Lejlighed til at spadserere i fri Luft og deltage i adskilligt af det, der forefalder om Aftenen, Foredrag, Koncerter o. l., hvad adskillige nu ere afskaarne fra. Den højtærede Indenrigsminister havde nogen Betænkkelighed med Hensyn til Forholdene paa Landet, men man maa jo erindre, at Lukningen kun skulde gælde de fire første Hverdage af Ugen, og at Folk baade Fredag